

зенита посрѣдствомъ двата полукрѣга на височината. Полукрѣговетъ на височината сж надѣлени на градуси, увеличаващи се отъ 0° — при хоризонта — до 90° — при зенита.

По звездния глобусъ могатъ да се решаватъ главно два вида задачи. **Първата задача** се състои въ това, че по дадени ширина и дължина на мястото, височината на една звезда и грубо отчетеното компасно направление на сѫщата, може да се открие коя е наблюдаваната звезда. Подобенъ случай ще имаме, когато въ облачно време, само за нѣколко минути, се покаже нѣкоя звезда, на която успѣемъ да вземемъ точната височина и приблизителното направление. Когато не се вижда достатъчно пространство отъ небето и частъ отъ съзвездие то, къмъ което принадлежи наблюдаваната звезда е закрито, трудно е да се отгатне името на звездата. За да откриемъ коя е тази звезда и по астрономически начинъ да опредѣлимъ мястото на кораба, прибѣгваме къмъ помощта на звездния глобусъ.

Отъ момента на наблюдението намираме **звездното време**, което ще ни биде потрѣбно, да се постави сферата въ съответното положение по отношение меридiana на наблюдателя.

Да кажемъ, че на 15 декемврий 1937 година въ ширина $43^{\circ}20'С$ и зв. време 2 ч. 25 м., сме наблюдавали нѣкоя свѣтла звезда, чието направление е било приблизително Ю $62^{\circ}И$, а височината, измѣрена съ секстанта — $34^{\circ}10'$. За да отгатнемъ името на наблюдаваната звезда, първо нагласяме звездния глобусъ за дадената ширина — $43^{\circ}5'С$ — като поставимъ зенитния показалецъ на $46^{\circ}5^{\circ}$ — което е допълнението на ширината. Като поставимъ следъ това джгата на височините прилизително върху на направление Ю $62^{\circ}И$, ще видимъ, че въ близость до нея сж звездитѣ Бетелжойсъ, — съ височина $33^{\circ}5^{\circ}$.